

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010233
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010233.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému V. Z., nar. X.X.XXXX v K., trvale bytom O., V. XXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava, pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.06.2021 prejednal odvolania obžalovaného a matky obžalovaného - Ing. J. Z., ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 17.3.2021, sp.zn. 3T/82/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec s a v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 17.3.2021, sp.zn. 3T/82/2020, bol obžalovaný V. Z. uznaný vinným pod bodom 1/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a pod bodom 2/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že

1./ dňa 30.05.2020 v presne nezistenom čase v poobedných hodinách z presne nezisteného miesta odoslal prostredníctvom užívateľského účtu s názvom dominickoooo na sociálnej sieti Instagram obrazovú správu s automatickým vymazávaním poškodenému dieťaťu M. B., nar. XX.X.XXXX s textom "Ty buzerant skurvený ak ty, L. a O. dáte mňa do vnútra tak uvidíte čo vám moji chlapani narobia a ak si skrinšotneš túto správu tak, ťa zakopem," čím chcel prinútiť poškodeného maloletého M. B., poškodeného M. L., aby ho neusvedčovali v inej trestnej veci,

2./ od presne nezistenej doby, si na nezistených miestach a od neustálených osôb, opakovane neoprávnene zadovážoval v nezistených množstvách psychotropnú látku - pervitín (metamfetamín) a omamnú látku - marihuanu (rastlinný materiál rodu Cannabis), ktoré neoprávnene od presne nezistenej doby u seba prechovával, pričom omamné a psychotropné látky si zadovážoval pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom ďalšej distribúcie konzumentom drog, pričom pervitín (metamfetamín) a marihuanu opakovane, najmä po predchádzajúcom dohovore, na rôznych miestach v okrese Bánovce nad Bebravou a Partizánske, predával viacerým osobám, pričom:

- v presne nezistenom čase od polovice augusta 2019 do 1.12.2019 v Bánovciach nad Bebravou trikrát predal M. L., nar. XX.X.XXXX dokopy cca 300 g marihuany za sumu 600 € po 100 g marihuany zabalenej v uzatvárateľnom vrecku, ktoré bolo zabalené v čiernom vreci a to konkrétne prvý krát v polovici augusta 2019 v Bánovciach nad Bebravou pri plavárni mu predal 100 g marihuany za sumu 600 €, druhý krát niekedy v septembri 2019 v Bánovciach nad Bebravou pri plavárni mu predal 100 g marihuany za sumu 600 € a tretí krát dňa 01.12.2019 okolo 16.30 hod. na parkovisku pri činžiake oproti parku v meste Bánovce nad Bebravou mu predal 100 g marihuany za sumu 600 €, pričom táto marihuana bola u M. L. zaistená v rámci domovej prehliadky dňa 03.12.2019, kde bolo zistené, že v predložených 75 alobalových skladačkách vložených v transparentnej dóze s tmavomodrým vrchnákom sa nachádzalo sušené konope (marihuana) s celkovou hmotnosťou 59,817 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 13,0 % hmotnostného, obsahujúce 7776 mg THC, z ktorých možno pripraviť minimálne 259 bežných jednotlivých dávok drogy,

- v presne nezistenom čase v jarných mesiacoch v roku 2019 v Partizánskom a v Bánovciach nad Bebravou, opakovane predal M. B., nar. XX.XX.XXXX, presne nezistené množstvo marihuany, spolu cca 35 gramov za sumu 200 € a presne nezistené množstvo psychotropnej látky - pervitínu, spolu cca 6 kubíkov, pričom za jeden kubík zaplatil 50 €,

- v presne nezistenom čase v mesiaci september roku 2019, v bližšie nezistenom osobnom motorovom vozidle čiernej farby na Jankovom vŕšku pri Bánovciach nad Bebravou, dal doposiaľ presne nezistené množstvo psychotropnej látky pervitínu (metamfetamínu), N. K., nar. XX.XX.XXXX,

príčom pervitín (metamfetamín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, do I. skupiny omamných látok, a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, do I. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. d) Tr. zákona a za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o vine aj treste, ale i jeho matka T.. J. Z..

Obžalovaný odvolanie obsiahlo písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu, z ktorého vyplýva, že odvolanie podal proti výroku o vine, o treste, ako aj voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prvom rade vytýkal napadnutému rozsudku nedostatky skutkovej a právnej vety rozsudku v kontexte kvalifikačného momentu v podobe spáchania skutku na chránenej osobe. Poukázal na ustanovenie § 163 ods. 3 Tr. zákona (správne má byť Tr.por. - pozn. krajského súdu), podľa ktorého „ Výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu."

V nadväznosti na to tiež poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.06.2019, Tpj 26/2019, na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovení § 163 a ustanovenia § 165 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP"), kde v bode 1 tohto stanoviska sa uvádza:

1. Odsudzujúci výrok o vine má jednak skutkovú časť (vetu), a jednak právnu časť, teda právnu vetu a právnu kvalifikáciu.

Skutková veta odráža faktické okolnosti, ktoré sú právne relevantné z hľadiska základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu, teda kvalifikačne použitého ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona. Formulácia „uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu“ (§ 163 ods. 3 Trestného poriadku) znamená povinnosť uviesť vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku okrem skutkovej vety aj tzv. právnu vetu, vychádzajúcu zo znenia ustanovenia (ustanovení), použitého (použitých) na právnu kvalifikáciu činu, ktoré sú označené vo výroku o vine zákonným pomenovaním a číselným paragrafovým označením (s nimi je priamo spojená trestná sadzba trestu odňatia slobody).

Z citovaného zjednocujúceho stanoviska ja zrejmé, že súčasťou skutkovej vety musia byť nielen tie skutočnosti, ktorými sa napĺňa základná skutková podstata trestného činu, ktorý je predmetom trestného konania, ale aj tie skutočnosti, ktoré sú právne relevantné pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty. V prejednanom prípade bol odsúdený za skutky napĺňajúce nielen základné skutkové podstaty trestných činov vydierania a nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 TZ, ale aj za naplnenie kvalifikovaných skutkových podstát týchto trestných činov v dôsledku spáchania skutkov na chránenej osobe - dieťaťu (podľa § 127 ods. 1 sa dieťaťom rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak Trestný zákon neustanovuje inak) podľa § 139 ods. 1 písm. a), čo v prípade trestného činu vydierania má zakladať okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 189 ods. 2 písm. b) TZ a v prípade drogového deliktu podľa § 172 ods. 2 písm. d), v dôsledku čoho je tento skutok aj kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin.

Je pravdou, že v právnej vete výroku napadnutého rozsudku sa uvádza, že došlo k spáchaniu (oboch) skutkov na chránenej osobe - dieťaťu a odkazuje sa na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) TZ, v zmysle ktorého sa za chránenú osobu v tomto konkrétnom prípade má na mysli dieťa, teda osoba mladšia ako 18 rokov. Cez prizmu skutočnosti, že znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty musia byť zachytené v znení skutkovej vety napadnutého rozsudku však obhajoba konštatuje, že (iba) takéto vymedzenie danej kvalifikovanej skutkovej podstaty, ktorá má byť naplnená spáchaním skutku na chránenej osobe - osobe mladšej ako 18 rokov, je absolútne nedostatočné a nevyhovujúce zákonným náležitostiam. Konkrétne ide o to, že skutková veta napadnutého rozsudku neobsahuje popis znakov, ktoré v prípade obžalovaného založili údajné naplnenie tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty u oboch trestných činov/skutkov, keď takýmto znakom v zmysle toho, ako to je uvedené nižšie, zďaleka nie je len vek poškodeného (svedka v prípade drogových deliktov); práveže ako uvádzame nižšie, v zmysle zákona sa na tieto skutočnosti nehľadí („ustanovenie § 139 ods. 1 sa nepoužije), pokiaľ nie sú naplnené aj ďalšie zákonom vyžadované okolnosti (§ 139 ods. 2 TZ).

Je síce zrejmé, že v skutkovej vete, konkrétne v prípade skutku č. 1 (vydieranie) sa konštatuje, že zaslal správu poškodenému dieťaťu a je tu uvedený rok narodenia poškodeného, ako aj že je uvedený rok narodenia u osôb, ktorým som mal predať, resp. dať omamné (marihuanu) a psychotropné (pervitín) látky v prípade skutku č. 2, avšak s ohľadom na znenie § 139 ods. 2 TZ len jednoduché uvedenie dátumu narodenia poškodenej osoby, či svedka, či uvedenie, že sa jedná o dieťa v kontexte, že ide o osobu mladšiu ako 18 rokov, do znenia skutkovej vety, nie je postačujúce pre konštatovanie naplnenia daného kvalifikačného momentu v podobe spáchania skutku (oboch skutkov) na dieťaťu ako chránenej osobe. V tomto ohľade je totiž rozhodujúce znenie právnej normy obsiahnutej v ust. § 139 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého: Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

V tomto smere tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.12.2013, ktorý je zverejnený Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2014, pod č. 117, podľa ktorého:

„ V zmysle § 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin“, pričom niet žiadneho sporu o tom, že rovnakým výkladom sa má postupovať, ak sa jedná o chránenú osobu podľa § 139 ods. 1 písm. a) teda nie o osobu vyššieho veku (písm. e) ale o dieťa (písm. a).

V prejednanej veci žiadny zo znakov popísaných v citovanom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.12.2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2013, akými sú

- vedomosť obžalovaného o tom, že poškodený M. K., resp. svedkovia v skutku č. 2, ktorým mal dealovať drogy, sú osobami mladšími ako 18 rokov,

- vedomé spájanie tejto znalosti zo strany obžalovaného s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodených/svedkov,
- umocnenie účinku trestného činu voči poškodenému/svedkom alebo
- iná okolnosť, ktorá mala obžalovaného viesť k spáchaniu trestného činu, pre ktorý bol obžalovaný uznávaný vinným na poškodených/svedkov z dôvodu ich mladistvého veku, nie je v znení skutkovej vety žiadnym spôsobom uvedený.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je teda zrejmé, že v skutkovej vete nie je obsiahnutý žiaden zo znakov, ktoré by odôvodňovali naplnenie kvalifikačného momentu v podobe spáchania skutku na chránenej osobe - dieťati (osobe mladšej ako 18 rokov) z pohľadu tak ako sa tieto vyžadujú podľa § 139 ods. 2 Trestného zákona.

Ba práve naopak, v prípade skutku č. 1 je naformulovanou skutkovou vetou tento kvalifikačný moment doslova vylúčený, keďže tu je špecifikovaný motív obžalovaného, ktorým mal byť prinútenie poškodeného M. K. a poškodeného M. L., aby ho neusvedčovali v inej trestnej veci, teda je zrejmé, že úmysel vydierať (nútiť iného, aby niečo konal, resp. v tomto prípade nekonal) bol motivovaný nie tým, že sa jedná o maloleté osoby, ale tým, že sa jedná o potenciálnych svedkov, ktorí by mohli obžalovaného usvedčovať v trestnom konaní; ich vek tu teda z hľadiska motivácie obžalovaného spáchať tento skutok, nehral žiadnu rolu, boli to úplne iné motivačné faktory a práve na základe tohto nemohlo dôjsť k naplneniu hypotézy právnej normy obsiahnutej v § 139 ods. 2 Trestného zákona.

Rovnako v prípade skutku drogového deliktu, teda skutku pod bodom 2 obžaloby taktiež nič nenasvedčuje tomu, že by sa malo jednať o súvislosť medzi spáchaním trestného činu a vekom chránenej osoby, tak ako to vyžaduje zmieňované ust. § 139 ods. 2 Trestného zákona. keď sa nič sa neuvádza v skutkovej vete ohľadom toho, že by sa pri dealovaní drog mal obžalovaný nejako osobitne „špecializovať“ na osoby mladšie ako 18 rokov, a že by práve takéto s ohľadom na ich mladší vek a s tým súvisiacu nejakú neskúsenosť vyhľadával za týmto účelom. Práve naopak, z dokazovania vyplynulo, že sa v prípade oboch svedkov malo jednať o jeho známych/kamarátov (obaja svedkovia potvrdili, že sa s obžalovaným spoznali na oslave), resp. že v prípade svedkyne G. C. sa snažil na ňu možno takýmto spôsobom zapôsobiť ako na mladé pekné dievča, s ktorou si písal na instagrame (bezplatne jej dal požiť údajný pervitín); teda z týchto dokázaných okolností nič nenasvedčuje tomu, že by dealovanie drog týmto osobám bolo u obžalovaného motivované ich vekom (bez ohľadu na to, či ich vek poznal alebo nie), ale úplne inými okolnosťami, pričom nič také, čo by odôvodňovalo naplnenie § 139 ods. 2 Trestného zákona sa hlavne neuvádza ani v samotnej skutkovej vete. Je potom nutné prihliadnuť na dispozíciu predmetnej právnej normy v ust. § 139 ods. 2, a ktorou je fakt, že sa nepoužije ustanovenie ods. 1, teda že nemôže byť naplnený daný kvalifikačný moment - spáchanie skutku na chránenej osobe, aj keď sa v konečnom dôsledku jedná o osobu spĺňajúcu kritérium postavenia, stavu, či veku.

Za daného stavu je nepochopiteľné prečo súd prvého stupňa ani len náznakom na ust. § 139 ods. 2 neprihliadol tak ako mal, poukazujúc i na iné rozhodnutia súdov, z ktorých vyplýva, že "V prípade, že je preukázaná súvislosť medzi vekom poškodenej osoby a úmyslom obžalovaného spáchať trestný čin, musí skutková veta obsahovať aj okolnosti uvedené v § 139 ods. 2 Trestného zákona. Okolnosti, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby sú okolnosti skutkové a tiež hmotnoprávne a vzťahujú sa ku konkrétnej osobe páchatela a ku konkrétnemu skutku (ide o zákonné znaky trestného činu), a preto musia zvolenú právnu kvalifikáciu reflektovať aj v skutkovej vete."

Uzatvárajúc uvedené, takéto okolnosti v prejednávanej veci jednak nie sú súčasťou skutkovej vety v napádanom rozsudku a jednak nevyplývajú ani z vykonaného dokazovania a to v prípade oboch skutkov, nakoľko nikto (máme tým na mysli orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní, či prokuratúru alebo súd v konaní pred súdom) nepovažoval za potrebné prihliadnuť na nutnosť aplikácie § 139 ods. 2 Trestného zákona, čo je jav, zjavne odporujúci tak hmotnému ako aj procesnému právu v procese tejto trestnej veci.

V ďalšej časti odvolania poukazoval na to, že v poradí tretí dielčí skutok, uvedený v skutku pod bodom 2 nie je možné posúdiť ako trestný čin (drogový delikt podľa § 172 ods. 1 - dealovanie psychotropnej látky pervitínu), čím odpadá naplnenie kvalifikačného momentu spáchania skutku na viacerých osobách podľa § 172 ods. 2 písm. c) v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona. Tento dielčí skutok, ktorý mal spáchať obžalovaný vo vzťahu k svedkyňi G. C., nenapĺňa znaky drogového trestného činu, nakoľko takéto vymedzenie psychotropnej látky z hľadiska jej množstva je absolútne neakceptovateľné, keďže takýto popis do vzťahu medzi skutkom na jednej strane a zákonným vymedzením znakov skutkovej podstaty v Trestnom zákone na strane druhej, vytvára takú mieru neurčitosti a nie je udržateľné objektívne konštatovanie naplnenia skutkovej podstaty tohto drogového deliktu podľa § 172 ods. 1 Trestného

zákona, pretože jednak z neho nie je zrejmé množstvo predmetnej látky, ktoré mal dať G. C., teda či sa jednalo vôbec o jednorazovú obvyklú dávku a to s takým obsahom účinnej látky, ktorá by bolo schopné ovplyvniť psychiku človeka.

O nakladanie s takouto látkou nepôjde vtedy, pokiaľ z pohľadu množstva ako aj účinnej látky, nie je daný dostatočný rozsah takejto látky, ktorý by relevantne zdôvodňoval, že sa jedná o takúto nedovolenú psychotropnú látku. Je trestnoprávne neudržateľné, aby sa v skutkovej vete drogového deliktu hovorilo o nakladaní so psychotropnou látkou v „doposiaľ nezistenom množstve“, keďže takéto vymedzenie pripúšťa aj alternatívu, že toho množstva bolo tak málo, že sa ani nemohlo jednať o psychotropnú látku s účinkami, ktoré sú jej vlastné, teda pre ktoré je zaradená medzi nedovolené látky. O to viac to platí v prípade tohto dielčieho skutku vo vzťahu k G. C., keď sa malo jednať len o jednorazovú záležitosť, teda keď mal obžalovaný jednorazovo kartou narysovať na jedno požitie bielu kryštalickú látku, o ktorej táto svedkyňa povedala, že to bol pervitín. Tu je skutočne nutné hovoriť o rozumných pochybnostiach, či v prípade tohto jedného skonzumovania išlo o minimálne 100 mg pervitínu, čo sa už podľa ustálenej súdnej praxe považuje za jednorazovú obvyklú dávku tejto drogy (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 4To/44/2016 zo dňa 05.05.2016), teda za množstvo, ktoré je spôsobilé navodiť dané účinky tejto látky tak, aby práve s ohľadom na dané množstvo ju bolo možné vôbec považovať za psychotropnú v zmysle definície § 2 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších zmien a doplnkov, podľa ktorého „Psychotropné látky sú látky ovplyvňujúce stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém s menej závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná.“

Z uvedeného je teda zrejmé, že o takúto látku bude musieť ísť vždy vtedy, pokiaľ sa bude jednať o látku ovplyvňujúcu stav ľudskej psychiky, pričom v tejto súvislosti je relevantný legálny pojem „jednorazová obvyklá dávka“, ktorý zákon v trestnoprávnej terminológii používa práve na vyjadrenie znaku v podobe danosti ovplyvnenia stavu ľudskej psychiky u takejto látky. Pokiaľ sa bude jednať o látku, ktorú svedkyňa označuje ako pervitín, ale táto v danom prípade nebola v množstve zodpovedajúcom (aspoň) takejto jednorazovej obvyklej dávke, nebude naplnená objektívna stránka predmetného drogového deliktu, teda neoprávnené nakladanie so psychotropnou látkou.

V takýchto výkladových intenciách je nastavená aj súdna prax, podľa ktorej spojenie hmotnostného kritéria (celková hmotnosť látky) a kritéria množstva účinnej látky je nutné aplikovať aj na psychotropnú látku metamfetamin s tým, že vychádzať je potrebné primárne z hmotnostného kritéria a skúmanie účinnej látky v nej má význam len pre zistenie, či skutočne ide o psychotropnú látku v zmysle § 130 ods. 5 Tr. zák., pretože ak by zaistená látka nedosahovala aspoň minimálne množstvo účinnej látky schopné ovplyvniť psychiku človeka, nešlo by o návykovú látku a nebol by naplnený príslušný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty. Z uvedeného vyplýva aj to, že prechovávanie metamfetaminu nie je trestné v prípadoch, ak neobsahuje zodpovedajúce množstvo účinnej látky, pretože nejde o návykovú látku v zmysle § 130 ods. 5 Tr. zák. 2. (2 Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 4To/44/2016 zo dňa 05.05.2016; obdobne konštatované vo vzťahu k rastline rodu Cannabis v uznesení Krajského súdu Bratislava sp. zn.: 4To/11/2014 zo dňa 23.01.2014)

Rovnako, ako v prípade prechovávaní omamnej a psychotropnej látky, sa musí postupovať aj v prípade iného nakladania s takouto látkou, teda v prípade dealovania, resp. umožnenia konzumácie druhej osobe, nakoľko tu je podstatou veci skutočnosť, či sa vôbec pri nakladaní s určitou látkou (teda nie je v tomto smere rozhodné, či ide o len prechovávanie alebo aj iné nakladanie s takouto látkou) jedná o psychotropnú látku, pretože len v prípade existencie tejto skutkovej okolnosti môže dôjsť k naplneniu obligatórneho znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty daného drogového trestného činu.

Možno zhrnúť, že pokiaľ sa v skutkovej vete explicitne hovorí o nezistenom množstve psychotropnej látky tobdž za skutkových okolností, že sa malo jednať len o prenechanie danej látky na jednorazové požitie druhej osobe, nemôže byť pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo naplnený znak objektívnej stránky drogového deliktu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko nie je zrejmé a de facto ani v skutkovej vete konštatované, že sa skutočne jednalo o psychotropnú látku, teda o látku s ohľadom na jej množstvo schopnú ovplyvniť psychiku človeka.

V prejednávanej veci však ani z vykonaného dokazovania nie je možné nad rozumné pochybnosti ustáliť, že skutočne v tomto jednom prípade išlo o takúto (s ohľadom na množstvo - psychotropnú) látku a nič na tom nemení ani fakt, že svedkyňa (ktorá sa mimochodom sama priznala, že zvykla vo svojich výsluchoch klamať!) povedala, že po požití bola taká zrýchlená, keďže „zrýchlenosť“ sama osebe nie je dôsledok ovplyvnenej ľudskej psychiky psychotropnou látkou; „zrýchlený“ môže byť človek, aj keď si dá kávu alebo energetický nápoj.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu smerujúcej voči výroku o vine vo vzťahu k právnej kvalifikácii podľa § 172 ods. 2 písm. c) v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, keďže skutkové okolnosti tvoriace dielčí skutok v skutku č. 2 vo vzťahu k svedkyňi G. C., nie je možné považovať za napĺňajúce objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, teda vo vzťahu k tejto osobe nie je možné usudzovať, že na nej bol spáchaný predmetný drogový delikt. V dôsledku toho potom nemôže byť u obžalovaného naplnený kvalifikačný moment v podobe spáchania skutku „na viacerých osobách“.

Napokon obžalovaný namietal spôsob vedenia hlavného pojednávania vo vzťahu k vypočúvaniu kľúčových svedkov M. L. a M. K.. Poukázal na okolnosti výsluchu, keď súd s odôvodnením, že sa jedná o osobu, ktorá je považovaná za obeť trestného činu, vzhľadom na jej vek, tak výsluch bude realizovaný v neprítomnosti obžalovaného. Následne súd vysvetlil obžalovanému, že po ukončení výsluchu bude obžalovaný privolaný do pojednávacej miestnosti a súd ho oboznámi s výpoveďou svedka a bude mu umožnené klásť svedkovi prostredníctvom súdu otázky. Nakoniec sa to skončilo tak, že súd obžalovaného s výpoveďou svedka neoboznámil, a jedine obhajca obžalovanému v stručnosti počas jednej minúty (táto skutočnosť vyplýva priamo zo zápisnice z HP zo dňa 27.01.2021, keď je zaznamenané, že súd prerušil HP v čase o 10.12 hod a pokračoval v čase o 10.13 hod) zreferoval, o čom hovoril svedok. Súčasná obhajoba namietala voči takémuto postupu; máme za to, že na tento účel nie je významné, že vtedajší obhajca s takýmto postupom súhlasil, nakoľko takýto postup nebol súladný so zákonom (súhlas obhajcu nemôže konvalidovať nezákonnosť).

Súd postupoval podľa § 262a Trestného poriadku; táto skutočnosť je explicitne uvedené v zápisnici z HP zo dňa 27.01.2021, pričom však ust. § 262a Trestného poriadku rieši procesnú situáciu, keď je vypočúvaný svedok majúci status obzvlášť zraniteľnej obete, aby sa tento výsluch zrealizoval využitím technických zariadení vrátane zariadení určených na prenos zvuku, a nie vyvedením obžalovaného z hlavného pojednávania tak, aby nemohol byť na tomto výsluchu účastný a priamo vnímať výpoveď svedka. Je teda zrejmé, že pokiaľ súd neumožnil obžalovanému byť prítomný pri výsluchu svedka odvolávajúc sa na ust. § 262a Trestného poriadku, tak ako je to zaznamenané v zápisnici z HP, tak konal protiprávne. Je pravdou, že samotné ustanovenie § 262a Trestného poriadku uvádza, že nie je dotknuté ust. § 262 Trestného poriadku, teda inými slovami aj pri svedkovi - obzvlášť zraniteľnej obeti sa pripúšťa postup podľa § 262 Trestného poriadku, podľa ktorého zákonného ustanovenia ak je obava, že svedok v prítomnosti obžalovaného nevyovie pravdu, prípadne ak ide o výsluch svedka, ktorému alebo jeho blízkej osobe z podaného svedectva hrozí ujma na zdraví, smrť alebo iné závažné nebezpečenstvo, agenta alebo o svedka, ktorého totožnosť musí zostať zo závažných dôvodov utajená, urobí predseda senátu vhodné opatrenia na zaistenie bezpečnosti alebo utajenie totožnosti svedka, prípadne vylúči obžalovaného, jeho dôverníkov a verejnosť po dobu výsluchu takého svedka z pojednávacej miestnosti. Opätovne však na margo tohto uvádzame, že súd podľa tohto ustanovenia (§ 262 TP) nepostupoval, keďže ho neuviedol v zápisnici z HP a hlavne neuviedol žiaden dôvod, pre postup podľa § 262 Trestného poriadku; ako tak sa snažil uviesť jedine dôvody pre postup podľa § 262a (uviedol, že svedok je obeť trestného činu), pričom v prípade svedka K. už neuviedol ani to, že sa jedná o obeť trestného činu, len že bola navrhnutá takáto forma výsluchu daného svedka a teda automaticky tomuto vyhovuje

Napokon obžalovaný namietal nesprávne zisteného skutkového stavu veci v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia dôkazov v podobe svedeckých výpovedí ako aj nevykonania obhajobou navrhovaných dôkazov. V prvom rade je nutné zopakovať, že ku spáchaniu zločinu vydierania malo dôjsť zaslaním správy prostredníctvom sociálnej siete Instagram, pričom však túto údajne výhražnú správu sa orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo zabezpečiť a zadokumentovať a neexistuje ani žiadny technický dôkaz o jej obsahu, alebo aspoň o jej existencii. Celé obvinenie osoby obžalovaného v tejto veci je založené na výpovedi poškodeného M. K., ktorá by mala byť potvrdzovaná výpoveďami poškodeného M. L. a svedkov Z. J., G. C., K. K. a A. L.. Súd avšak neanalyzuje, že tieto výpovede sa s výpoveďou poškodeného M. K. i navzájom v zásadných bodoch rozchádzajú. Dokonca aj sám poškodený M. K. svoju výpoveď opakovanne menil a dopĺňal tak, aby sa zhodovala s výpoveďami svedkov.

V rámci úvodu je nutné zdôrazniť, že poškodený M. K. najskôr tvrdil, že v čase doručenia správy spolu s ním boli v byte Z. J. a A. C.. Potom ako A. C. túto skutočnosť poprel, začal M. K. tvrdiť, že spolu s ním boli v byte Z. J. a G. C.. To sa však nezohoduje s výpoveďou ani jedného z nich, keďže Z. J. tvrdí, že v byte bol okrem neho a M. K. ešte M. L. a potom prišla K. mama. Svedkyňa G. C. zase vypovedala, že bola s M. K. v byte sama. Toto sú veľmi dôležité rozpory, s ktorými sa súd nevysporadúva a aj napriek tomu zdôrazňuje, že „dá sa povedať, že svedkovia na hlavnom pojednávaní aj po odstraňovaní rozporov s výpoveďou z prípravného konania, zotrvali na takom skutkovom deji, ako je v podstate opísaný v obžalobe.“

K takémuto náhľadu na vec treba uviesť, že výpovede poškodeného M. K. a svedka Z. J. sa rozchádzajú aj v ďalších bodoch. Poškodený M. K. tvrdí, že mu prišli od obžalovaného Z. dve správy po sebe, pričom obe mal svedok Z. J. vidieť. Ten, ale existenciu druhej správy popiera - ako je možné teda, že toto súd v rámci hodnotenia dôkazov absolútne neberie do úvahy? Nezhoduje sa ani čas údajného doručenia správy. Zatiaľ čo poškodený M. K. najprv vypovedal, že správa mu bola doručená o 15:35 a neskôr uviedol, že to bolo o 18:00, svedok Z. J. tvrdí, že sa tak malo stať medzi 14:00 a 15:00 hod. Výpoveď svedka Z. J. sa rozchádza aj s výpoveďou svedkyne K. K., ktorá tvrdí, že sa s ním v ten deň nestretla. Vyššie uvedené je nutné analyzovať skrz prizmu toho, že výpoveď poškodeného M. K. sa postupne menila aj vtom, ako postupoval po doručení správy. Spočiatku vôbec neuvádzal, že by si obsah správy nejako zaznamenal. Neskôr začal tvrdiť, že si znenie správy zapísal na papier, z ktorého ho následne prepísal do správy aplikácie Messenger, ktorú zaslal svedkyňi A. L.. A na hlavnom pojednávaní dokonca uviedol, že si tento papier odfotil do mobilu a svedkyňi A. L. zaslal túto fotografiu. Toto však svedkyňa A. L. jednoznačne poprela a uviedla, že žiadnu fotografiu od poškodeného M. K. nedostala, ale tento jej poslal cez aplikáciu Messenger prepis obsahu správy, ktorý napísal na jej žiadosť priamo pred ňou počas návštevy v jej byte. Takéto konanie nemožno označiť ako odstránenie rozporu, ale ako zmenu výpovede. Z tohto dôvodu sa nemožno stotožniť s argumentáciou súdu o odstránení rozporov, pretože vôbec nereflektuje zmeny vo výpovediach svedkov. Taktiež najzávažnejší rozpor medzi výpoveďou poškodeného M. K. a svedkyne A. L. je ten, že táto jednoznačne uviedla, že poškodený M. K. jej syna aj ju osobne informoval o údajnej výhražnej správe od obžalovaného V. Z. v piatok 29.05.2020. Toto potvrdzuje vo svojej výpovedi aj poškodený M. L.. Poškodený M. K. ale v podanom trestnom oznámení aj vo všetkých ďalších výpovediach tvrdí, že k zaslaniu správy malo dôjsť až v sobotu 30.05.2020. Hodnotiac výpovede svedkov možno nepochybne konštatovať, že svedkovia K. K., Z. L. aj M. L. majú o správe len sprostredkovanú vedomosť na základe toho, čo im povedal poškodený M. K.. Svedkovia G. C. a Z. J. síce tvrdia, že správu videli na vlastné oči, ich výpovede ohľadom tejto skutočnosti sa však značne líšia medzi sebou a aj s výpoveďou poškodeného M. K. a jeho matky. Aj samotný fakt, že správa údajne po pár sekundách po doručení zmizla, ktorý mimochodom nikto nepreveril, značne spochybňuje možnosť, že by okrem poškodeného M. K. stihol správu prečítať aj niekto ďalší, ako to tvrdia svedkovia Z. J. a G. C.. Keďže poškodený M. K. o správe informoval poškodeného M. L. a jeho matku už 29.05.2020, je vylúčené, že sa skutok stal tak, ako tvrdí obžaloba a odôvodňuje to súd, pretože žiadny ďalší svedkovia zabezpečenými orgánmi činnými v trestnom konaní sa k žalovanému skutku nevedeli vyjadriť. Z výpovedí svedkov Q. W. a L. O. však vyplýva, že poškodený M. K. mal konflikty aj s inými osobami, ktorých mal zrejme dôvod sa obávať. Súd taktiež ako keby nechcel pripustiť a vziať relevantný zreteľ na to, že orgánom činným v trestnom konaní sa nepodarilo preskúmať ani jeden z mobilných telefónov, prostredníctvom ktorých mala údajne správa byť zaslaná, a ani neboli získané žiadne relevantné informácie od poskytovateľov dátových služieb a od prevádzkovateľa sociálnej siete Instagram, nebolo vôbec preukázané či poškodený M. K. v daný deň a v danom čase nejakú správu dostal, ani či táto vôbec pochádzala od obžalovaného V. Z., resp. z jeho účtu na danej sociálnej sieti. Taktiež nebolo hodnoverne potvrdené ani znenie údajnej výhražnej správy. Všetky tieto skutočnosti vyvolávajú odôvodnené/rozumné pochybnosti o tom, či ku skutku vôbec došlo, a vyvolávajú dôvodné podozrenie, že si poškodený M. K. okolnosti ohľadom predmetnej správy vymyslel, a s týmto sa mal predsa súd riadne vysporiadať. Nemožno totiž konštatovať vinu tak ako to robí súd, na základe dôkazov, ktorých hodnovernosť bola rozumne spochybnená. Túto domnienku obhajoby posilňuje aj skutočnosť, že poškodený M. K. ani jeho matka, od ktorej mal údajne mať svoj mobilný telefón, tento po skutku nevydali polícii a zbavili sa ho. Taktiež záhadným spôsobom zmizol údajný lístok, na ktorý si mal poškodený M. K. znenie výhražnej správy poznačiť. Toto všetko sú skutočnosti, ktoré spochybňujú skutočnosť, ktoré súd podľa názoru súdu dostatočne preukázané na odsudzujúci rozsudok. Nemusíme snáď pripomínať poukazom na judikatúru, že je nevyhnutné, aby vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok. Súd taktiež v rozsudku dostatočne nezaujal stanovisko k tomu, že aj pri obzvlášť závažnom zločine nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi je každý jeho čiastkový útok zo strany obžaloby preukazovaný výpoveďou jedného jediného svedka, a to buď M. K., M. L., alebo G. C..

Všetci títo svedkovia pritom vypovedali, že nikdy neboli pri tom, ako mal dať obžalovaný drogu niekomu inému, ani nikto iný nebol pri tom, keď obžalovaný dával drogu im. Keďže obžalovaný spáchanie skutkov popiera a odmieta svoju vinu, dôkazná situácia pri všetkých čiastkových útokoch pokračovacieho trestného činu je v rovine tvrdenia obžalovaného proti tvrdeniu jediného svedka, pričom takáto dôkazná situácia určite nemôže byť dostatočná na konštatovanie viny.

Vo vzťahu k nedôveryhodnosti výpovedí sa súd nevyjadroval a to aj napriek tomu, že svedok M. L. svoju výpoveď opakovane menil pokiaľ ide o množstvo i cenu drogy, ktorú mal údajne kúpiť od obžalovaného. Menil taktiež počet a čas jednotlivých odovzdávok. Napokon svoju výpoveď ustálil na verzii, že kúpil od obžalovaného trikrát po 100 g marihuany vždy za 600,- €. Z hľadiska hodnotenia vierohodnosti jeho výpovede za povšimnutie stojí predovšetkým tretí prípad. Pri tomto čiastkovom útoku totiž mal svedok M. L. údajne kúpiť marihuanu, ktorá bola u neho nájdená pri domovej prehliadke a za ktorej držbu a distribúciu je sám trestne stíhaný. Tento skutok tak, ako bol ustálený orgánmi činnými v trestnom konaní v prípade, kde je M. L. obžalovaný, sa v zásadných skutočnostiach, predovšetkým pokiaľ ide o množstvo kupovanej a predávanej drogy, odlišuje od skutku, za ktorý som bol uznaný napádaným rozsudkom vinným, čo vzbudzuje ďalšie odôvodnené pochybnosti o pravdivosti výpovedi svedka M. L. a o tom či sa skutok vôbec stal. Pokiaľ ide o čas, kedy malo k odovzdaniu tejto marihuany dôjsť a ktorý ako jediný dokázal svedok M. L. určiť, ide o nedeľu 1.12.2019 o 16.30 hodine. Súd v tomto prípade nezaujal stanovisko k tomu, že ide pritom o čas, kedy viacerí svedkovia potvrdili, že obžalovaný zvyčajne odchádzal z domu na internát, čo spáchanie skutku tiež značne spochybňuje. Dokonca v toto konkrétne nedeľné popoludnie sa mal obžalovaný nachádzať na rodinnej oslave, ako vypovedala matka obžalovaného, ktorá si na túto skutočnosť spomenula na základe fotografií v mobilnom telefóne; niet teda pre obhajobu vysvetliteľné, z akého dôvodu súd s ohľadom na tento dôkaz nevidel rozumné pochybnosti o preukázateľnosti skutku.

Rovnako aj výpoveď svedka M. K. sa viackrát menila. V podstate možno povedať, že svedok M. K. pri každej svojej výpovedi o drogách, ktoré mal kupovať od obžalovaného, vypovedal inak. V jeho výpovediach nesedeli množstvá ani ceny údajne kupovaných drog, pričom svedok nedokázal uviesť žiadne bližšie konkrétne skutočnosti ani pri jednom prípade, kedy mu obžalovaný mal údajne drogu predať. Podľa toho aj popis čiastkového útoku trestného činu, ktorý sa ho týka, vyzerá. Je uvedený bez presného času, miesta a ďalších okolností, ktorými má byť skutok charakterizovaný, aby nemohol byť zamenený s iným.

Za povšimnutie stojí aj fakt, že svedok M. K. už v čase, keď svedčil proti obžalovanému vo veci zločinu vydierania a priznával sa aj k vlastnej drogovej trestnej činnosti, vôbec nevypovedal o tom, že by si mal drogy kupovať aj od obžalovaného. Svoju výpoveď proti nemu zmenil až potom, ako bol sám obvinený a začal spolupracovať s políciou. Nemusíme z tohto pohľadu snáď zdôrazňovať, v súčasnosti toľko pertraktovanú problematiku kajúcnictva, kedy je súd vyhodnocujúci dôkazy podstatne prísnejšie hodnotiť výpovede takýchto osôb z pohľadu ich motivácie pre privodenie si vlastných benefitov v trestnom konaní. Z času zoznámenia sa obžalovaného so svedkom M. K., ku ktorému došlo až koncom mája 2019 po maturite obžalovaného vyplýva, že čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, týkajúci sa svedka M. K., sa nestal, keďže je jednoznačne preukázané, že v čase, kedy sa podľa obžaloby mal stať, teda v jarných mesiacoch roku 2019, sa s poškodeným M. K. obžalovaný vôbec nepoznal.

V prípade skutku popisovaného svedkyňou G. C., je mimoriadne nepravdepodobné, že by k takémuto skutku skutočne mohlo dôjsť a že si ho svedkyňa len nevymyslela. Je totiž len veľmi ťažko rozumne uveriteľné, že by sa obžalovaný, s ktorým sa svedkyňa stretla len tento jediný raz, jej len tak „na požiadanie“ zabezpečil údajný pervitín. Ešte menej pravdepodobné je však to, že ak by k takémuto niečomu skutočne došlo, tak by sa to svedkyňa G. C. nepokúsila zopakovať aj ďalšíkrát, keďže bola od pervitínu závislá a zabezpečovala si ho, ako sa dalo. K čiastkovému útoku, týkajúcemu sa svedkyne G. C., nemohlo dôjsť aj z toho dôvodu, že miesto - Kozí vršok pri Bánovciach nad Bebravou, kde sa mal skutok podľa obžaloby stať, vôbec neexistuje. Nakoniec aj samotný súd v odôvodnení napádaného rozsudku uvádza, že táto svedkyňa sa sama priznala, že niekedy pri svojich výsluchoch na polícii klamala, teda klamala napriek poučeniu o následkoch krivej výpovede a pre súd táto okolnosť nič neznamená a ešte ako keby toho nebolo dost, naformuluje skutkovú vetu vo vzťahu k tejto svedkyňi tak, že sa jednalo o bližšie nezistené množstvo psychotropnej látky pervitínu.

Z výpovedí všetkých troch týchto svedkov pritom vyplýva, že si drogy zabezpečovali od rôznych iných osôb už v čase, keď sme sa ešte nepoznali a v prípade K. a C. aj potom, ako som bol vzatý do väzby. Založenie obvinenia aj obžaloby z drogovej trestnej činnosti výlučne na základe výpovedí svedkov bez toho, aby tieto boli podporené akýmkoľvek iným dôkazom, je preto mimoriadne neobvyklé. V tomto smere znova upriamujem pozornosť na to, že súd sa nezaoberal s tým, že orgánmi činnými v trestnom konaní nebol zabezpečený žiadny dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že výpovede svedkov sú pravdivé.

U obžalovaného V. Z. neboli zaistené žiadne drogy, ktoré mal podľa obžaloby po dlhší čas distribuovať, ani nebola získaná žiadna podozrivá komunikácia medzi obžalovaným a domnelými dodávateľmi alebo odberateľmi drog. Neboli zaistené žiadne vecné dôkazy, ktoré sú pri drogovej trestnej činnosti bežné, ako napríklad váhy, sáčky, striekačky, ani žiadne stopy v podobe sterov. Orgány činné v trestnom konaní dokonca nezabezpečili ani lokalizačné údaje od mobilných operátorov, ktoré by mohli potvrdiť alebo vyvrátiť, či sa obžalovaný a svedkovia nachádzali v čase skutkov na miestach, na ktorých tvrdia. Žiadny dôkaz proti obžalovanému V. Z. nebol získaný ani v trestných konaniach, kde sú v postavení obžalovaných M. K. a M. L. a kde spolupracujú s políciou.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že veci (predovšetkým mobilné telefóny), z ktorých by takéto dôkazy, ak by samozrejme existovali, mohli byť získané, boli v rukách svedkov M. K., M. L. a G. C.. Súdu ako keby neprišlo vôbec podozrivé, že ani jeden z nich však takýto dôkaz potvrdzujúci ich výpoveď polícii neposkytol a čo je ešte zvláštnejšie, polícia sa takýto dôkaz ani nepokúsila zabezpečiť a na vyšetrovanie a objasňovanie tvrdenej trestnej činnosti v súlade s Trestným poriadkom úplne rezignovala a uspokojila sa len s výpoveďami spolupracujúcich svedkov. Svedkovia M. P., B. T., P. V., M. V., A. K., Q. Z., L. K., Q. I. a T. J. Z., ktorí boli v období údajných skutkov s obžalovaným v pravidelnom a častom kontakte, vypovedali, že nikdy nevideli, že by niekomu predával drogy a ani si nikdy nevšimli nič, čo by takémuto niečomu mohlo nasvedčovať, pričom toto ako keby súd nechcel rozoberať. Údajnú drogovú trestnú činnosť obžalovaného nepotvrdili ani svedkovia G. C. a B. O. a Q. O., ktorí boli vypočutí na základe operatívnych zistení kriminálnej polície. Súd takýmto postojom preukázal zjavne nesprávny postup pri vyhodnocovaní dôkazov, keď si za relevantné vyberal len usvedčujúce dôkazy, pričom na ospravedlňujúce dôkazy neprihliadal, a to bez jasnejšieho zdôvodnenia prečo tak činil.

Záverom teda možno poukázať na to, že svedok M. K. i svedok M. L. boli vyhodení zo stredných škôl, ktoré navštevovali a sú sami stíhaní za závažnú drogovú trestnú činnosť, ku spáchaniu ktorej sa priznávajú. A. G. C. má vo svojich 17 rokoch za sebou už viacero partnerských vzťahov, stihla vymeniť strednú školu aj neúspešný pokus o protitoxikomanické liečenie, ktoré musela predčasne ukončiť, pretože nadväzovala nedovolené vzťahy s mužmi. Vypovedá v postavení svedka voči viacerým obvineným alebo obžalovaným, pričom sama za žiadnu drogovú trestnú činnosť stíhaná nie je. V rámci svojej výpovede pritom jednoznačne priznala dlhodobú konzumáciu drog, dokonca aj v čase, keď už bola vypočúvaná políciou, a taktiež výslovne uviedla, že pri svojich výpovediach klamala a na mnohé skutočnosti si nespomína. Napriek týmto závažným skutočnostiam bol odmietnutý aj návrh na vypracovanie znaleckého posudku a vykonanie jej psychologického a psychiatrického vyšetrenia. Zdôrazňujeme, že v prípade všetkých týchto svedkov teda ide o osoby, pri ktorých je vierohodnosť ich výpovedí značne pochybná, no napriek tomu súd z ich výpovedí vychádza pri konštatovaní viny obžalovaného. Ide o osoby drogovovo závislé, opakovane meniace svoje výpovede. U svedkov M. K. a M. L. znalci v iných trestných konaniach konštatovali, že ide o osoby závislé na pervitíne a marihuane a odporučili ich ochranné protitoxikomanické liečenie.

Sumárne teda možno konštatovať, že spáchanie skutkov zo strany obžalovaného a jeho vina neboli dostatočne preukázané. Tri opakovane menené svedecké výpovede navzájom prepojených drogovovo závislých osôb bez toho, aby boli podporené čo len jediným objektívnym a nespochybniteľným dôkazom, sú na odsúdenie za obzvlášť závažný zločin s dolnou hranicou trestnej sadzby 10 rokov skutočne veľmi málo. Vina obžalovaného, a pri obzvlášť závažnom zločine to platí o to viac, musí byť totiž preukázaná bez akýchkoľvek rozumných pochybností, čo podľa názoru obhajoby v tomto prípade určite nebolo preukázané spôsobom reflektujúcim vo výroku rozsudku.

S prihliadnutím na uvedené je úplne zrejmé, že pre v súčasnosti už nekonvalidovateľné závažné procesné chyby tak celého prvostupňového konania, ako aj samotného napadnutého rozsudku, tento nie je zákonne a ani ústavne (čl. 17 ods. 2 Ústavy SR) udržateľný a na tomto základe navrhujeme zrušenie napadnutého rozsudku postupom podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) TP a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne žiadame, aby krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku sám meritórne rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Odvolanie v prospech obžalovaného podala i jeho matka a to proti výroku o vine a treste, ktoré odôvodnila nasledovne:

Zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, vyšetrovanie bolo vrchné, chýbajú vecné resp. materiálne a technické dôkazy a celé je to postavené na výpovediach troch drogovovo závislých osobách s pochybnou povestou - kajúcnikoch, súd neakceptoval všetky okolnosti, ktoré sú podľa mňa významné pre rozhodnutie.

V súvislosti s predmetnou trestnou vecou poukazujem na to, že v priebehu celého trestného konania sa nevyskytol žiaden priamy usvedčujúci dôkaz, preukazujúci skutočnosť, že sa môj syn dopustil skutku

tak, ako uviedol prvostupňový súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku. Samotný prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pri uznaní viny vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktorí vypovedali o jeho priebehu, pričom uviedol, že nemal dôvod chybovať o pravdivosti ich výpovedí, keďže ich vypočúval osobne viac krát a žiadny zo svedkov sa nesnažil udalosť zveličovať. Súd považoval výpovede svedkov za pravdivé aj napriek tomu, že boli uvedené dôvody spochybňujúce pravdivosť ich výpovedí, a to najmä, že jediný priamy dôkaz má byť výpoveď M. K., podotýkam ničím nepodložená, nepriamy dôkaz výpoveď M. L., pričom v ich výpovediach už na začiatku, pár dní po údajnom spáchaní boli zásadné rozpory.

K prvému bodu obžaloby vydierania :

- Poškodený M. L. najprv vypovedal, že M. K. písal jeho mame - A. L. a to už 29.5.2020 a následne sa stretli na lavičke pri čínžiaku. M. L. správu nevidel a pritom podával ako prvý trestné oznámenie. Z dostupných zdrojov blízkych polície som sa dozvedela, že mu bol sľúbený miernejší trest v prípade, ak niekoho nahlási, preto je jeho matka neustále aj teraz v kontakte s p. F.. Cieľom správy malo byť zastrašenie zato, že M. L. udal môjho syna v decembri z drogovej trestnej činnosti. Následne sa stretli v januári na polícii v Trenčíne, kde bol môj syn vypovedať. Stretli sa s L. vo dverách a ten mu mal povedať „Prepáč“. Prečo by sa teda môj syn 5 mesiacov po výpovedi vyhrážal L.? Mal ho zablokovaného na messengeri od novembra 2019, nemal ho ani v priateľoch a nemal na neho ani žiadny iný kontakt. Nebol to jeho kamarát, stretol sa s ním v živote max. 3x, nemali spoločné záujmy, školu, nič ...

- Jeho matka p. L. naopak tvrdí, že volala ona p. K., aby jej dala syna k telefónu a on jej to potvrdil (predtým však bola v TN, kde ukončovali spis a povedala to obhajkyňi, tá jej odporučila podať trestné oznámenie a zároveň to poslala na e-mail por. Mgr. W. z polície) - originál správy nevidela, len akýsi prepis. Pani L. má stály kontakt s policajtom F. - ten robil u nich aj prehliadku, keď tam zaistili drogy, k čomu sa aj priznala. Je veľmi dobrá kamarátka pani K., navštevujú sa, chodia na kávy. Spoločne sa koordinujú.

- Jediný, kto mal správu vidieť bol M. K.. Ten uviedol, že správa prišla s užívateľského účtu dominickooo (ale na ktorý z jeho účtov? - má tri- embi. 167, mareksibidsi a embivs). Mala to byť obrazová správa s automatickým vymazaním, ktorá sa zobrazí na 5 až 7 sekúnd. Zisťoval vôbec vyšetrovateľ, či je osoba schopná prečítať za tak krátky čas správu, mne to trvalo 15 sekúnd a to nehovorím o momente prekvapenia, keď vám niečo také príde. Dokonca si to tak presne zapamätal, aby to reprodukoval, keď si nepamätal osoby, ktoré s ním boli, keď správu dostal? Ďalšia dôležitá vec, po vymazaní správy vám vždy ostane v komunikácii IT stopa - t.j. správa bola vymazaná, ale tu takýto dôkaz nie je! Najprv M. K. sľúbil, že odovzdá telefón, následne už vypovedal, že ho s mamou vrátili a na hlavnom pojednávaní povedal: „Prečo by som ho mal vydať?“. M. K. na začiatku tvrdil, že správa došla v sobotu a s L. sa stretli až na polícii 2.6.2020 (a vo výpovedi z tohto dňa uvádza, že nebol s L. od decembra 2019 = klame, L. uvádza niečo iné a pár dní ani nie týždeň po skutku? A to, že prepísal správu do messengeru p. L.? Veď popisujú deň, miesto a čas a dokonca aj osoby, ktoré mali byť pritom, odlišne.

- Ďalšie údaje, ktoré nesedia sú osoby, ktoré mali byť pri K. v čase, keď prišla správa. Štyri dni po skutku K. uviedol, že správu videl on, J. a C.. Dňa 2.7, skoro mesiac po skutku uviedol, že boli prítomní on, J. a C., ale C. najprv tvrdí, že boli v byte sami.

- J. naopak uviedol, že správu nevidel, ale bol tam on, K. a L. a bolo to v pracovný deň, lebo prišla z práce p. K. okolo 15,00 hod. (ale 30.5.2020 bola sobota, a v sobotu sa v Eteme nepracuje!)

- Z výpovedí vyplýva, že ide o komunitu mladých ľudí, ktorí sa poznajú, pravidelne sa stretávajú (skoro denne), komunikujú, navzájom sa ovplyvňujú a to aj ohľadom výpovedí v trestnom konaní. Svedkovia sa opakovane stretávali a koordinovali svoje výpovede. Z dostupných zdrojov viem, že C. s K. boli v partnerskom vzťahu minimálne do októbra 2020 a potom znovu od decembra 2020. Ani sa tým netajili a pridávali foto na instagram.

- V. C. najprv uviedla, že bola síce pri tom sama, keď prišla správa, ale nevidela ju. Neskôr v iných výpovediach uviedla: „že neviem akým policajtom som čo uviedla. Ale uviedla som. Prítom som ale nevedela.“ Na hlavnom pojednávaní na otázku, že tam vtedy nebol nikto okrem nej a K. uviedla: „Ja viem, ja som vtedy klamala. Ja neviem, čo som hovorila vtedy. Ja som lietala v drogách, na veľa vecí si neviem spomenúť.“ Toto je svedectvo!

Keď si to súdny človek prečíta, tak musí začať uvažovať nad pravdivosťou výpovedí.

Tak isto vo výpovedi - Zápisnici o výsluchu zadržaného - môjho syna z 2. 6. 2020 je uvedené, že poskytol mobilný telefón polícii a v daný deň ukázal svoj instagramový účet vyšetrovateľovi, ktorý si opísal dni kedy môj syn komunikoval s M. K.. V zápisnici je uvedené, že mu poslal správu 29. 5. 2020 a 1. 6. 2020, t. j. medzi tým nie.

- Sama prokurátorka Mgr. Z. dňa 27.7. 2020 uvádza, že výpovede sa v podstatných bodoch rozchádzajú a spochybňujú tak tvrdenia uvedené v podanom trestnom oznámení.

Mám zato, že vyšetrovateľ spolu z predchádzajúcim prokurátorom JUDr. C. boli zaujatí, pretože len všeobecné konštatovanie nepreukazuje vinu. Rozpory vo výpovediach žiadny konkrétnym akceptovateľný dôkaz, ktorý by preukazoval dôvod, len sa zhodli všeobecne na tom, že sa im môj syn vyhráždal, no ostatné skutkové okolnosti boli v jednoznačnom rozpore. To, že aj niekto potvrdil, že prišla nejaká správa, ale nikto práve túto výhražnú správu nevidel. Pri právnej kvalifikácii skutku ako zločinu vydierania sa uvádza, že je rozhodujúci obsah slov prednesený páchatelom v úmysle iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútiť, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Kde je dôkaz - je to tvrdenie proti tvrdeniu. Poukazovali sme i na nedôveryhodnosť svedkov, žiadali sme psychologické vyšetrenia, všetko zamietané.

Treba si uvedomiť aj jednu, podľa mňa veľmi dôležitú skutočnosť, že svedkovia boli tak isto obvinení v podobných veciach - podieľali sa na závažnej trestnej činnosti a dostali neprimerané mierne, resp. symbolické tresty - podmienky, čo evokuje dojem, že môžu znovu normálne žiť. V takom prípade povedia čokoľvek, lebo sú odmenení. Takýto svedok nemôže byť objektívny svedok, lebo je to páchatel - kajúcnik, nerobí to nezištne. Má snahu zachrániť si kožu. Priznanie pre neho znamená trest a on si ho chce znížiť, vybaviť si účty. Takže si má prečo vymýšľať, kajať sa. V tomto prípade mal M. K. problém s mojím synom, lebo si najprv požičal peniaze a mal ich problém vrátiť, tak sa mu pomstil za pomoci priateľky a kamaráta. Tento chlapec si nebudoval budúcnosť, nemal plány, len sa poflakoval. Naopak môj syn študoval, riešil si budúcnosť, ktorá je teraz ohrozená až zmarená. Je devalvovaná jeho hodnota ako človeka, ale aj nás ako rodiny. V návrhu na vzatie do väzby je uvedené, že prokurátor JUDr. C. preskúmal spisový materiál od operatívcoov a dospel k záveru, že začatie trestného stíhania je zákonné a odôvodnené. To skutočne v dnešnej dobe stačí, aby ste sa traja dohodli a vypovedali na niekoho? Nevadí, že to je klamstvo, nevadí, že sú to drogová závislé osoby a že občas sa prerieknu a aj povedia, že klamali, ale súd to neuzná ako rozpor.

K druhému bodu obžaloby drogová trestná činnosť:

a) kvalifikácia, že v presne nezistenom čase od polovice augusta 2019 do 1.12. 2019, predal trikrát marihuanu M. L. - v prílohe je prehlásenie účastníkov narodeninovej oslavy v reštaurácii AR TUR v Partizánskom + fotografia z daného dňa, kde sme sa celá rodina dňa 1.12.2019 zúčastnili slávnostného obeda, keďže manžel oslavoval 50. rokov. Tu sme sa zdržali asi do 17,00 hod. Následne sme išli domov, kde sa V. pobalil a spolu s priateľkou a spolubývajúcimi K. a K. odišli do Bratislavy. v jarných mesiacoch v roku 2019 vraj predal M. K. marihuanu a pervitín - tu chcem uviesť, že v jarných mesiacoch ho ešte nepoznal, nakoľko sa spoznali na konci mája 2019, pri oslave maturity. Najprv L. vo výpovediach na otázku, že kde kupuje drogy uvádzal, že v Bánovciach, osobu uviesť nechcel. Neskôr tvrdil, že mu ich predal V. 11.9.2020 už uvádza: „možno som sa predtým pomýlil, chodím aj na iné výpovede, je ich veľa. Neskôr si už nie je istý ani koľko krát, ani množstvo. Neustále rozpory vo výpovediach.

M. K. zo začiatku tiež uvádzal, že si požičal peniaze na oblečenie, fajčí marihuanu, ale tú nemá od Z., zabezpečuje si ju v parku v Bánovciach a dílerove meno nevie. Až po razii u neho doma, keď sa našli u neho drogy a bol obvinený, začal vypovedať, že mal drogy od V., ten už bol 2 mesiace vo väzbe. Tak isto nemohol môj syn vedieť jeho vek, i keď ho odhadoval. Pri dnešných mladistvých sa aj dospelý človek zmýli, nakoľko ich výzor nemusí zodpovedať veku. A na sociálnych sieťach - Facebooku nemal vek uvedený. Na Instagram sa vek neuvádza. Ale toto by si mali preverovať vyšetrovatelia! Môj syn nemal ani jedného z nich v priateľoch, ani C..

v mesiaci september 2019 dal G. C. doposiaľ presne nezistené množstvo pervitínu - tak toto ma dostalo najviac. Zo zdroja blízkeho C., ale nechce ísť vypovedať nakoľko sa bojí K. že aj na neho niečo ušije, som sa dozvedela, že v čase keď sa s ním C. rozišla (október 2020), chcela ísť zmeniť výpoveď, len sa obávala trestného stíhania za krivú výpoveď. Vraj ju na toto všetko nahovoril K.. Neviem si predstaviť, že niekoho vidíte prvý krát v živote a hneď mu dáte pervitín a potom ho po vypití kávy necháte ísť domov? Následne uviedla, že Z. viac nevidela, ani si nepísali. Divné. Čiže neoprávnene predal, zadovážil a prechovával drogy, tak som to pochopila. A dôkaz - tvrdenie kajúcnikov ...

V obžalobe na strane 8 sa uvádza, že svedok M. K. sa oddáva užívaniu návykových látok viac ako rok nepravidelným spôsobom a v čase spáchania skutku bol v štádiu počínajúcej závislosti na pervitíne a marihuane, pričom jeho ovládacie schopnosti neboli zásadnejšie ovplyvnené - čiastočne ale boli, keďže bola nariadená ambulantná liečba. Čo sa týka tejto osoby, je to mladistvý, ktorý začal už v 8-9 triede ZŠ porušovať pravidlá, následne na strednej škole porušil tak závažne školský poriadok (vymočil sa do kapustnice, ktorá mala byť podávaná na obed žiakom v jedálni), že bol vylúčený zo školy. Moja samotná skúsenosť hovorí za všetko - je to arogantný chlapec, sebavedomý, drzý aj voči dospelým. Pred hlavným pojednávaním som stála pred Okresným súdom v Bánovciach, kde začal po mne vykrikovať, aby som si ho odfotila, on je hviezda, mám si dať lepší jas, atď. Keďže som nereagovala, minimálne

5x prešiel okolo mňa s poznámkami na moju osobu. Aj jeho story na instagrame sú plné arogancie, väčšinou alkohol, zbrane a hlášky typu: „Moje mesto, moje pravidlá“ alebo „My sme snitch brothers“ (ako on a L. - bonzáci). Tento mladík, bol tiež stíhaný, zaujímavé, že dostal len podmienku. Napriek tomu aj teraz počas núdzového stavu holduje alkoholu, radovánkam a naďalej marihuane. Chváli sa s tým aj na instagramových „storkách.“ Je corona, núdzový stav a on vo večerných hodinách okolo desiatej je ešte vonku. Nikomu nechýba táto chránená osoba, ktorá sa bojí o svoj život a plače, že chce zmeniť život? To mu fakt vyšetrovateľ uveril?

Na svedka M. L. bol tiež vypracovaný psychiatrický ale nie psychologický znalecký posudok, kde zo záverov vyplýva, že svedok sa oddáva užívaniu návykových látok a v čase spáchania skutku bol závislý v takej miere, že to malo oslabujúci vplyv na jeho fungovanie a ovládacie schopnosti. Nariadená tak isto ambulancia liečba. Je to tiež osoba, ktorá už v 8-9 triede mala dvojku zo správania za záškoláctvo. Stredná škola neskončená. Zo zamestnania v Tesco vyhodený, lebo sa počas pracovnej doby hral na mobile. Jedine teraz pracuje, lebo to má v podmienke.

G. C. je dlhodobá užívateľka drog pervitínu aj marihuany. Sama sa priznala, že brala 4x do týždňa pervitín a zvyšné dni marihuany. V auguste bola nájdená na priehrade pri Prusoch, okres Bánovce nad Bebravou s viacerými závislými osobami. Následne bola umiestnená 11.8.2020 do Liečebne pre drogovú závislosť do Banskej Bystrice, odkiaľ bola predčasne prepustená - asi po troch týždňoch, lebo porušovala pravidlá. Na hlavnom pojednávaní bola tiež pod vplyvom návykovej látky, čo si všimli nielen prítomní na chodbe pred pojednávaciu miestnosťou, ale aj dôverníci v miestnosti, ako aj príslušníci väzenskej a justičnej stráže. Jedine kurátorka nič. Preto som podala aj oznámenie na okresnú kuratelu v Bánovciach nad Bebravou na nečinnosť orgánov sociálnej kurately, kde mi bolo oznámené, že toto by mala riešiť polícia. Takže si poprehadzujú problém a v konečnom dôsledku to nikto nerieši. Vyšetrovateľovi zo zákona vyplýva aj povinnosť, že má obvineného posúdiť komplexne ako osobu a že má skúmať nielen zlé stránky, ale aj jeho pozitíva.

Pri osobe môjho syna nič pozitívne nikto nezisťoval, dokonca páni vyšetrovatelia ako aj prokurátori len konštatovali, že obvinený je s vysokou pravdepodobnosťou pravidelným konzumentom, pričom zo zabezpečených listinných dôkazov je zrejmé, že ich užíval aj v minulosti. Listinné dôkazy myslia - výsledky odberu z 27.12.2019, kedy ho zastavili účelovo, lebo si mysleli, že bude mať v aute drogy. Zadržali mu vodičák a v júni, keď bol V. v CPZ prišiel papier z polície, že si môže vodičák vyzdvihnúť na polícii v Partizánskom, lebo v krvi bolo len minimálne množstvo, ktoré neovplyvnilo jeho mentálne schopnosti pri riadení auta. Druhý odber mu spravili policajti v Bánovciach krátko po zadržení. Zaujímavosťou je, že bol zadržaný za vyhrážanie a berú vám vzorku moču. Svedkom odbery nerobili, a boli vyšetrovaní za drogovú trestnú činnosť. Preto v prílohe pripájam hodnotenie V. napr. od spoločnosti GZS Chemicals Slovakia s.r.o. z Bánoviec nad Bebravou, kde od roku 2016 pravidelne brigádoval, od saleziánskeho farára, ktorý vedie v Partizánskom spolok DOMKO pre mladých, vysvetlenie priestupku na úseku občianskeho spolunažívania s fotodokumentáciou, správa ošetrojúceho psychológa na zdravotný stav môjho manžela, ktorý sa mu neskutočne zhoršil. Mňa prepustili z práce - bola som učiteľka NJ na základnej škole v Partizánskom, vraj nemám morálny kredit učiť deti, nakoľko môj syn je vo väzbe. A to nehovorím o tom, že mi v polovici marca diagnostikovali cukrovku druhého stupňa, s najväčšou pravdepodobnosťou vyvolanú stresom. Mám ešte maloletého štrnásťročného chlapca, ktorý musel prestúpiť v ôsmej triede na inú školu, lebo mu to spolužiaci neustále pripomínali a 90-ročnú matku s viacerými diagnózami, ktorá potrebuje pomoc. Nevie si predstaviť, že by sa nám s manželom niečo stalo. Náš syn V. nám bol veľmi veľkou oporou a pomocou a preto slová sudcu, že žil dvojakým životom, neskutočne ubližujú, pretože keď chcel študovať, riešiť priateľku, občas kamarátov, pomoc doma, starej mame a bratovi, tak tam nie je moc šanca na iný spôsob života. Vtedy si vážite to čo máte.

Súd v rozsudku uvádza, že „obžalovaného pod bodom 1 uznal vinného, vzhľadom na obsah výpovedí svedkov ... aj napriek skutočnosti, že sa túto správu nepodarilo dostupnými technickými prostriedkami zabezpečiť. Existenciu tejto správy však vnímali v čase jej prijatia aj svedkyňa C. a svedok J..“ Súd považoval výpoveď svedkyne za relevantnú, aj keď sama uviedla, že bola pod vplyvom drog. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zarážajúce, že súd považoval, tieto výpovede za postačujúce a za pravdivé. Je potrebné zaoberať sa otázkou, prečo súd prihliadol výlučne na ich výpovede, napriek zjavným rozporom v ich výpovediach, a tiež napriek ich zaujatosti voči V.

Súd poukazoval na skutočnosť, že obvinený popieral komunikáciu s K. v tento deň - ved' si to preveril vyšetrovateľ osobne a aj to zapísal do zápisnice. A to, že sa priznal, že má Instagramový účet dominickooo, ešte nepotvrďuje, že správa bola poslaná. Ved' keď si posielali správy cez tento účet, tak svedkovia vedeli jeho názov. Na druhej strane, to že niekto niekoho zháňa, neznamená, že ho chce hneď likvidovať. Je známe, že M. K. má veľmi veľa nepriateľov nielen vo svojom bydlisku, nakoľko si drogy zabezpečoval nielen v Bánovciach, ale aj Ostraticiach, Skačanoch, atď.

V rozsudku na str. 15 sa uvádza: „Uvedení svedkovia však reálne nemohli mať dostatočnú vedomosť o správaní obžalovaného na to, aby ich uvedené výpovede mohli mať vylučujúci charakter z pohľadu možnosti spáchania uvedeného konania obžalovaným.“ To znamená že my, čo sme s ním 24 hodín 7 dní v týždni nevieme čo robí a traja feťáci, ktorí s ním boli 3x za dva roky, tí ho vedia posúdiť. V. sa okrem iného staral aj o 90 ročnú starú mamu, chodil s ňou k doktorom, po lieky, robiť väčšie nákupy, pomôcť okolo domu, lebo žije sama v G., okres Prievidza. V roku 2019 dvakrát spadla a dolámala sa, takže určitý čas bola imobilná a potrebovala som s ňou pomôcť, dvíhať ju. Tu mi pomohol iba V.. Absolútne nesúhlasím s hodnotením V. ako osoby.

Taktiež je potrebné uviesť, že súd v rozsudku uvádza hodnotiaci úsudok na osobu môjho syna ako užívateľa drog. Mám za to, že na to, aby súd mohol robiť hodnotiace úsudky o jeho osobnosti, si mal zabezpečiť nielen psychiatrický ale aj psychologický znalecký posudok, prípadne iné hodnotenie. I keď znalecký posudok psychiatra hovorí, že nie je konzumentom drog. Uvedené formulácie zasahujú do osobnej cti môjho syna, ale aj mňa.

Zdôvodnenie napadnutého rozsudku je podľa mňa v rozpore s ustanovením Trestného poriadku, pretože prvostupňový súd sa neopieral o dôkazy ale oprel sa o úvahy, ktoré spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Tieto skutočnosti v napadnutom rozsudku absentujú. Napriek tomu, že Trestný poriadok kladie dôraz na zásadu in dubio pro reo, prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov v rozpore s touto zásadou, a prihliadol na dôkazy o ktorých sú pochybnosti. Máme za to, že dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd nepreukazujú vinu osoby môjho syna. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynuli viaceré vzájomné rozpory, ako sa mali skutky, kladené obžalovanému za vinu, stať.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa týmto odvolaním domáham, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, alebo písm. c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je môj syn ako obžalovaný stíhaný alebo podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodne sám rozsudkom vo veci tak, že ho ako obžalovaného oslobodí spod obžaloby.

K odvolaniam obžalovaného a jeho matky sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že samosudca sa v odôvodnení rozsudku uviedol, prečo považoval za preukázané spáchanie skutkov na chránenej osobe - dieťať. Obžalovaný mal vedomosť o veku M. K., na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa výzoru mohol mať 17-18 rokov, v prípravnom konaní 16-17 rokov. Obžalovaný bol v kontakte so svedkyňou C. na sociálnych sieťach, vyzdvihol ju pred jej školou v septembri 2019, preto musel byť uzrozumený o jej veku aj s poukazom na jej mladistvý výzor. Obžalovaný poznal svedka M. L. a vzhľadom k tomu, že mu opakovane predával drogy, ako aj s poukazom na mladistvý výzor svedka, tak musel byť uzrozumený aj o jeho veku.

Trestný čin vydierania bol spáchaný v súvislosti s vekom uvedených osôb, čo vyplýva zo skutočnosti, že obžalovaný bol dominantný voči K. a L., ktorí mu dlhovali peniaze, obaja sa pred ním skrývali a preto na strane obžalovaného bola vedomosť o tom, že z ich strany bude menší odpor - prípadne slabšia odvrata. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd vysporiadal aj s touto skutočnosťou, keď uviedol, že „obžalovaný ku svojmu konaniu nepristupoval zo zisťovacieho motívu, ale skôr z motívu prezentácie svojich schopností a možností voči ostatným subjektom v tejto komunite, kde jeho osoba u M. K., ale aj M. L. vyvolávala strach, autoritatívne sa snažil pôsobiť aj na svedka Q. O.“. Aj napriek tomu, že táto skutočnosť nie je uvedená v skutkovej vete, nespôsobuje to automaticky nesprávnosť skutkovej vety, keď je z odôvodnenia zrejmé, na základe akých úvah súd ustálil kvalifikačný znak na chránenej osobe. Súvislosť medzi trestným činom a postavením chránenej osoby vzhľadom na páchatel'a trestného činu, ako aj medzi trestným činom a stavom chránenej osoby, ako aj medzi trestným činom a vekom chránenej osoby musí byť pri úmyselných trestných činoch aspoň uzrozumenie (t. j. aj stav ľahostajnosti; nepriamy úmysel), čo bolo preukázané, keď obžalovanému bolo v podstate jedno, že dával/predával drogy mladistvým osobám.

Vo vzťahu ku tretiemu dielčiemu skutku uvedenému v bode 2 rozsudku, tak mám za to, že vina obžalovaného je preukázaná výpoveďou svedkyne C.. Obhajobné tvrdenia sa vzťahujú na hmotnostné kritérium jednorázovej dávky. Za drogu sa považuje aj látka, ktoré je po jej užití spôsobilá ovplyvniť psychiku človeka, bez ohľadu na hmotnostné kritérium. Svedkyňa C. podrobne popísala stav po užití pervitínu, ktorý jej zabezpečil obžalovaný, pričom vedela, že ide o pervitín, nakoľko bola v tom čase jeho užívateľkou a preto považujem tieto obhajobné námietky za nedôvodné.

Výsluch svedkov M. K. a M. L. na hlavnom pojednávaní, bol vykonaný bez prítomnosti obžalovaného vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky podľa § 262a Trestného poriadku, čo vyplýva aj zo zvukového záznamu, pričom obžalovaný mal možnosť klásť otázky jednotlivým svedkom, čo odmietol a preto bol tento výsluch vykonaný zákonne.

Odvolať obžalovaného v IV. časti, ako aj matky obžalovaného v zásade smeruje proti spôsobu, akým súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy a v podstate sa ním domáha, aby odvolací súd vstúpil do tohto hodnotenia dôkazov a nariadil súdu prvého stupňa, k akým záverom má dospieť. Nie je však pochybením súdu prvého stupňa, keď vykonané dôkazy nehodnotil podľa očakávaní a predstáv obžalovaného.

Obžalovaný poukazuje na rozpory, čo sa týka času spáchania skutkov, osôb prítomných pri obdržaní výhražnej správy, následných udalostí po obdržaní správy a ďalšie okolnosti, ktoré nemajú vplyv na skutok samotný. Podstata skutku nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta, času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia. Z toho vyplýva, že totožnosť skutku - poslanie výhražnej správy, ako aj zabezpečovanie drog pre viaceré osoby - je zachovaná, aj napriek vyššie uvedeným skutočnostiam. Údajné rozpory vo výpovediach svedkov, na ktoré poukazuje obžalovaný považujem za nepodstatné, nakoľko tieto sa nijakým spôsobom netýkajú skutkov kladenému obžalovanému za vinu.

Matka obžalovaného uviedla, že sa nevyskytol žiaden priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného. Skutky, kladené obžalovanému za vinu, boli okrem iných vykonaných dôkazov, preukázané aj výpoveď priamych svedkov - K., L. a C.. Zároveň sa vyjadrila, že konajúci vyšetrovateľ spolu s prokurátorom JUDr. C. boli zaujatí, pričom ich zaujatosť spočívala v procesnom postupe. O tejto námietke sa nekoná podľa § 31 ods. 6 Trestného poriadku. Svedkovia K. a L., ktorí svedčili proti obžalovanému nemali žiadne benefity zo svojich výpovedí, na oboch bola podaná obžaloba pre obzvlášť závažné zločiny. Fotky, lekárske správy, pracovné hodnotenie a email, ktorý sú prílohou odvolania matky obžalovaného, nie sú skutočnosťami, ktoré by vyvracali vinu obžalovaného, poukazujú skôr na osobu obžalovaného.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne popísal dôvody a skutočnosti, na základe ktorých založil odsúdenie obžalovaného a s tými sa stotožňujem a v celom rozsahu na ne odkazujem. Z vyššie uvedených dôvodov považujem rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný. Na základe vyššie uvedených skutočností mám za to, že odvolanie obžalovaného V. Z., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. O. W. a matky obžalovaného Ing. J. Z. je nedôvodné a z tohto dôvodu navrhujem, aby Krajský súd Trenčín obe odvolania podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Na verejnom zasadnutí o odvolaniach prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že s poukazom na písomné vyjadrenie okresného prokurátora považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného ako aj jeho matky ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Matka obžalovaného T. J. Z. navrhla vyhovieť odvolaniu, ktoré podala v prospech syna s tým, aby krajský súd po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný zhodne uviedli, že sa pridriavajú písomných dôvodov odvolania a navrhli, aby mu odvolací súd vyhovel, zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol v intenciách písomného odvolania obžalovaného.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolať súd preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že z podnetu podaných odvolaní je rozsudok súdu prvého stupňa potrebné zrušiť a to pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť riadne objasnenie veci, pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení a preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

V prvom rade je nutné dať za pravdu obhajobe, že skutky pod bodom 1/ a 2/ tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku nezodpovedajú právnej kvalifikácii pod bodom 1/zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a pod bodom 2/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Ako vyplýva z napadnutého rozsudku okresný súd oba skutky podriadil pod kvalifikovanú skutkovú podstatu z dôvodu, že ich obžalovaný mal spáchať na chránenej osobe - dieťať s použitím § 139 ods.1 písm. a) Tr.zák. a § 127 ods.1 Tr.zák. (u skutku pod bodom 2/ tiež na viacerých osobách - § 138 písm. j).

Z opisu oboch skutkov uvedených v rozsudku okresného súdu vyplýva, že bol spáchaný na osobách, ktoré boli označené len dátumom svojho narodenia bez bližšej špecifikácie.

Podľa § 139 ods.1 písm. a) Tr.zák. chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 139 ods.2 Tr.zák. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

Podľa § 127 ods.1 Tr.zák. dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523139'&ucin-k-dni='30.12.9999'> možno spáchanie činu voči dieťaťu (§ 127 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523127'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ods. 1, § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523139'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Vyžaduje sa, aby páchatel vedel, že poškodený je chránenou osobou (v danom prípade osobou mladšou ako 18 rokov) a zároveň aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin. Taká subjektívna súvislosť sa predpokladá pri kvalifikačnom použití všetkých ustanovení § 139 ods. 1 Tr. zák. o chránených osobách. (Zbierka stanovísk NS a súdov SR 8/2014). Okolnosti, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby sú okolnosti skutkové a tiež hmotnoprávne a vzťahujú sa ku konkrétnej osobe páchatela a ku konkrétnemu skutku (ide o zákonné znaky trestného činu) a preto musia zvolenú právnu kvalifikáciu reflektovať aj v skutkovej vete.

V prejednávanej príhode sa okresný súd len v odôvodnení rozhodnutia čiastočne dotkol predmetnej otázky a vedomosti obžalovaného o veku osôb, voči ktorým sa mal dopustiť žalovanej trestnej činnosti, pričom však podľa názoru krajského takýto záver o subjektívnej vedomosti obžalovaného nie je dostatočne odôvodnený (nemožno usudzovať len z toho na aký vek poškodený vyzerá), navyiac i z toho pohľadu, že súd nedal odpoveď na otázku, či a ako mala vedomosť obžalovaného o ich veku umocniť alebo pomknúť k spáchaniu daného trestného činu práve voči poškodeným ako chráneným osobám. Takáto okolnosť by mala mať oporu vo vykonaných dôkazoch a rovnako by mala byť súčasťou skutkovej vety. Nakoľko tieto skutkové okolnosti v oboch skutkoch absentujú, nezostalo krajskému súdu konštatovať iné, len že právna kvalifikácia nezodpovedá skutkovým vetám rozsudku okresného súdu.

Taktiež podľa názoru krajského súdu sa okresný súd nedostatočne zaoberal rozpormi vo výpovediach svedkov M. K., Z. J., M. L., G. C. vo vzťahu k skutku pod bodom 1/ ohľadne predmetnej správy, pričom pretrvávajú značné rozpory v tom, kto vlastne bol v prítomnosti svedka K. v byte, keď mu táto bola doručená, kto ju čítal, resp. kto ju počul len interpretovane. V tomto smere okresný súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil napriek rozporom vo výpovediach citovaných svedkov, neuviedol ktoré výpovede, resp. ich časť vyhodnotil za vierohodné a pravdivé a prečo, pričom sa stroho obmedzil na konštatovanie, že svedkovia na hlavnom pojednávaní aj po odstraňovaní rozporov s výpoveďou z prípravného konania, zotrvali na takom skutkovom deji, ako je v podstate opísaný v obžalobe. Napriek tomu však na inom mieste sám poukazoval na pretrvávajúce rozpory medzi svedkami navzájom, ale aj výpoveďami jednotlivých svedkov z prípravného konania oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní. V tej súvislosti je odôvodnenie súdu nepresvedčivé a to aj z pohľadu odôvodnenia zmeny skutkovej vety oproti podanej obžalobe v určení dňa, kedy vlastne mala byť správa od obžalovaného zaslaná (či dňa 29.05.2019 alebo dňa 30.05.2019). V tomto smere krajský súd poukazuje na argumentáciu uvádzanú v

odvolaní obžalovaného. Preto bude nevyhnutné na odstránenie rozporov opätovne vypočúť uvedených svedkov na odstránenie rozporov a jednoznačné ustálenie skutkového stavu.

Napokon pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/ v časti spáchanom vo vzťahu k ml. M. L., tu je potrebné poukázať na tvrdenie svedka, že obžalovaný mu mal naposledy drogu predať dňa 01.12.2019, čo je uvedené v skutkovej vete. V súvislosti s odvolacími dôvodmi obžalovaného a jeho matky vyvstali pochybnosti, či sa tak reálne mohlo stať, keď sa údajne obžalovaný nachádzal na oslave narodenín (čo tvrdí jeho matka a priložila i fotografie z oslavy), z ktorej sa podľa jej tvrdenia nevzdialil. Z uvedených dôvodov sa javí byť nevyhnutné opätovne vypočúť svedka ml. M. L. na riadne ustálenie skutkového stavu a preverenie, či sa tak naozaj mohlo stať v predmetný deň.

Rovnako je dôvodné odvolanie obžalovaného vo vzťahu k dielčíemu skutku pod bodom 2/, ktorého sa mal dopustiť vo vzťahu k svedkyni G. C.. Tento v poradí tretí dielčí skutok, tak ako je uvedený v rozsudku nie je možné posúdiť ako trestný čin podľa § 172 - predaj psychotropnej látky pervitínu. Jednak z uvedenej skutkovej vety nemožno zistiť v akom množstve jej obžalovaný mal ponúknuť (či sa jednalo aspoň o jednorazovú dávku v zmysle judikatúry) a či táto mala taký obsah psychotropnej látky schopnej ovplyvniť psychiku človeka. V tomto smere je odôvodnené opätovne vypočúť svedkyňu G. C., ktorá by sa mala vyjadriť, či podľa jej vedomostí a skúseností (keďže išlo o skúsenú užívateľku drog a to aj pervitínu) išlo o bežnú jednorazovú dávku, alebo nie a taktiež by sa mala za prítomnosti znalca podrobnejšie vyjadriť k účinkom predmetnej látky na svoju osobu (konštatovanie že sa cítila „zrýchlená“ nie je dostačujúce), či mala rovnaké účinky ako od iných dodávateľov, pričom jej vyjadrenie by mal následne verifikovať z hľadiska účinkov znalec. Bez takéhoto doplnenia dokazovania, za situácie, že predmetná látka nebola zaistená, nemožno bez pochybností urobiť záver o naplnení znakov čiastkového útoku predmetného trestného činu.

Napokon aj vo vzťahu k čiastkovému útoku spáchanému vo vzťahu k osobe M. K. sa vzhľadom na doposiaľ vykonané dôkazy javí ako nesprávne ohraničená doba, kedy mal obžalovaný svedkovi drogy predávať. Z výpovede samotného svedka K. vyplýva, že sa s obžalovaným mal zoznámiť v lete roku 2019, preto nemohla byť táto časť skutku pod bodom 2/ spáchaná v jarných mesiacoch roku 2019.

Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože na riadne objasnenie veci a ustálenie skutkového stavu je potrebné doplniť dokazovanie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že po vrátení veci bude musieť okresný súd opätovne vypočúť všetkých rozhodujúcich svedkov tak k skutku pod bodom 1/, ako i k skutku pod bodom 2/ v naznačených intenciách a až následne bude môcť rozhodnúť v súlade so zákonom. Krajský súd podotýka, že ak bude okresný súd vypočúvať svedkov s použitím § 262 a § 262a Trestného poriadku, bude musieť do zápisnice uviesť a odôvodniť použitie oboch citovaných ustanovení a tiež dodržať dôsledne procesný postup z hľadiska práv obvineného, najmä oboznámiť obvineného s výpoveďou svedka, umožniť mu kladenie otázok svedkom, možnosti vyjadriť sa k ich výpovedi a ďalších, čo musí byť zachytené i v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Nie je v súlade so zákonom ak obsah výpovedi svedka tlmočí obžalovanému jeho obhajca, v rámci prerušeného hlavného pojednávania. Napokon ak súd odmietne návrhy na vykonanie dôkazov, uvedené rovnako musí nielen uviesť v zápisnici, ale i v odôvodnení rozsudku so stručným odôvodnením tohto odmietnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.